numbed. -3 Motionless, immoveable; किंचित् किंचिच्छकुन्मुञ्चन् मूत्रयन् स्तब्धलोचनः Bhāg. 10. 36. 3. -4 Fixed, firm, hard, rigid, stiff. -5 Obstinate, stubborn, hard-hearted, stern; आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः Bg. 16. 17. -6 Coarse. -7 Solidified (as water). -8 Tardy, slack; inactive; सद्भिराचरितः पन्था येन स्तब्धेन दूषितः Bhāg. 4. 2. 10. -Comp. -कर्ण a. pricking up the ears. -पाद् a. stiff-legged, lame. -बाहु a. stiff-armed. -मति a. dull-minded. -रोमन् m. a hog, boar; स्तब्धरोमसमारब्धघर्घरस्वरघोषणाम् Śiva B. 31. 65. -लोचन a. having motionless or unwinking eyes (said of gods).

स्तब्धता, -त्वम् 1 Rigidity, firmness, hardness. -2 Stupor, insensibility.

स्तब्धिः *f.* 1 Fixedness, hardness, stiffness, rigidity. -2 Firmness, immoveableness. -3 Stupor, insensibility, numbness. -4 Obstinacy.

स्तभः A goat, ram.

स्ताभिः Rigidity.

स्तभु *n.* =स्तम्भन q. v.

स्तम् 1 P. (स्तमति) To be confused or agitated.

स्तम्बः [स्था-अम्बच् किच्च पृषो॰ Uṇ. 4. 96] 1 A clump of grass &c; ब्रह्मस्तम्बनिकुञ्जपुञ्जितघनज्याघोषघोरं धनुः Mv. 3. 48; आरण्यकोपात्तफलप्रसूतिः स्तम्बेन नीवार इवावशिष्टः R. 5. 15. -2 A sheaf of corn; as in स्तम्बकरिता q.v. -3 A cluster, clump or bunch (in general); (कीचक)स्तम्बाडम्बरमूकमौकुलिकुलः क्रौञ्चावतोऽयं गिरिः U. 2. 29; R. 15. 19. -4 A bush, thicket. -5 A shrub or plant having no decided stem. -6 The post to which an elephant is tied. -7 A post; column; पांशुस्तम्बा बलानां तुरगखुरपुटक्षोदलब्धात्मलाभाः Mu. 5. 23. -8 Stupefaction, insensibility; (probably for स्तभ in these two senses). -9 A mountain. -Comp. -करि a. forming sheaves or clusters. (-रिः) corn, rice. -करिता forming sheaves or clusters, abundant or luxuriant growth; न शालेः स्तम्बकरिता वप्तुर्गुणमपेक्षते Mu. 1. 3. -गहन a. overgrown with thickets; Kau. A. 2. 2. -घनः 1 a small hoe for weeding clumps of grass. -2 a sickle for cutting corn. -3 a basket for holding the heads of wild rice. -घ्नः, -घातः, -हन्, -हननम् -नी a sickle for cutting corn, a hoe. -पुरम् N. of a city (ताम्रलिप्त).

स्तम्बकः A clump, bunch, tuft.

स्तम्बेरमः An elephant; स्तम्बेरमा मुखरशृङ्खलकर्षिणस्ते R. 5. 72; Śi. 5. 34; Māl. 9. 33; स्तम्बेरमास्तमाख्या पर्वतं पर्वता इव Śiva B. 20. 42.

स्तम्भ् 1 Ā.; 5, 9 P. (स्तम्भते, स्तभ्नोति, स्तभ्नाति, स्तम्भित or स्तब्ध; the स् of the root being changed to ष् after prepositions ending in इ or उ and also after अव) 1 To stop, hinder, arrest, suppress; कण्ठः स्तम्भितबाष्पवृत्तिकलुषः Ś. 4. 5. -2 To make firm or stiff, to make immoveable. -3 To stupefy, paralyze, benumb; प्राणा दध्वंसिरे गात्रं तस्तम्भे च प्रिये हते Bk. 14. 55. -4 To prop, support, uphold, sustain. -5 To become stiff, rigid or immoveable. -6 To be proud or elated, be stiff-necked. -7 To occupy, spread; ततः पुण्याहघोषोऽभूद्दिवं स्तब्ध्वेव भारत Mb. 12. 38. 19. (The following verse illustrates the root in its different conjugations:—स्तम्भते पुरुषः प्रायो यौवनेन धनेन च। न स्तभ्नाति क्षितीशोऽपि न स्तभ्नोति युवाप्यसौ ॥). -*Caus.* (स्तम्भयति-ते) 1 To stop, arrest. -2 To make firm or rigid. -3 To paralyze. -4 To prop, support. -5 To suppress, check.

स्तम्भः [स्तम्भ्-अच्] 1 Fixedness, stiffness, rigidity, motionlessness; रम्भा स्तम्भं भजति Vikr. 18. 29; Ki. 12. 28; गात्रस्तम्भः स्तनमुकुलयोरुत्प्रबन्धः प्रकम्पः Māl. 2. 5; तत्संकल्पोपहितजडिम स्तम्भमभ्येति गात्रम् 1. 35; 4. 2. -2 Insensibility, stupefaction, stupor, numbness, paralysis. -3 Stoppage, obstruction, hindrance; सोऽपश्यत् प्रणिधानेन संततेः स्तम्भकारणम् R. 1. 74; वाक्स्तम्भं नाटयति Māl. 8. -4 Restraint, curbing, suppressing; कृतश्चित्तस्तम्भः प्रतिहतधियामञ्जलिरपि Bh. 3. 6. -5 Prop, support, fulcrum; नासिराबन्धनार्थाय न शराः स्तम्भहेतवः Rām. 2. 23. 30. -6 A pillar, column, post. -7 A stem, trunk (of a tree). -8 Stupidity. -9 Absence of feeling or excitability. -10 The suppression of any force or feeling by supernatural or magical means. -11 Stiff-neckedness; जन्मकर्मवयोरूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः। यद्यस्य न भवेत् स्तम्भस्तत्रायं मदनुग्रहः Bhāg. 8. 22. 26. -12 Filling up, stuffing. -Comp. -उत्कीर्ण a. carved out of a post of wood (as a statue). -कर a. 1 paralysing, benumbing. -2 obstructing. (-रः) a fence. -कारणम् cause of obstruction or impediment. -पूजा worship of the posts of temporary pavilions erected for marriages or other occasions of solemnity.

स्तम्भक a. 1 Stopping, arresting. -2 Styptic, astringent.

स्तम्भकिन् m. A kind of musical instrument covered with leather.

स्तम्भनम् [स्तम्भयति स्तम्भ्-णिच् ल्युट्] 1 Stopping, obstructing, hindering, arresting, suppressing, restraining; लोलोल्लोलक्षुभितकरणोज्जृम्भणस्तम्भनार्थम् U. 3. 36. -2 Paralysing, benumbing, stupefying. -3 Quieting, composure; पराङ्मुखेऽपि दैवेऽत्र कृत्यं कार्यं विपश्चिता। आत्मदोषविनाशाय स्वचित्तस्तम्भनाय च ॥ Pt. 1. 360. -4 Making firm or stiff, fixing firmly. -5 Propping, supporting. -6 Stopping the flow of blood. -7 Anything employed as an astringent. -8 A particular magical art or faculty; see स्तम्भ (10). -नः N. of one of the five arrows of Cupid.

स्तम्भिः The sea.

स्तम्भिका The leg of a chair.

स्तम्भित a. 1 Stopped, hindered. -2 Benumbed, paralyzed; द्वेधास्तम्भितपत्तिपङ्क्तिविकटः पन्थाः पुरस्तादभूत्